

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2018. december 16.
Advent 3. vasárnapja

Újjászületésre várva

Advent 3. vasárnapján, az öröm vasárnapján Keresztelő Jánossal találkozunk az evangéliumban.

Miután az elmúlt vasárnap meghallgattuk bűnbánatra indító szavait, lélekben elindulunk a Jordánhoz. Odaérve láthatjuk, hogy nem vagyunk egyedül, katonák, vámosok és más nyilvános bűnösök veszik körül Jánost, vagy talán helyesebb azt mondani, hogy valamenynyien bűnbánók. Azok, akik nem tartják magukat bűnösnek, otthon maradtak. Bűneiket megbánó emberek tömege veszi körül Jánost, a szent embert, aki Isten szavát hirdeti, és azt mondja, hogy hamarosan eljön a Megváltó. Két dolog köti össze a Jordán partján összegyűlt népet: a Messiás, a Megváltó várása és a bűntől való szabadulás öröme. És ez a két érzés tölti el a mi szívünket karácsony ünnepéhez közeledve.

Keresztelő János mindig a néphez beszél és nem egyes személyekhez. A vámosok és a katonák közül sincs senki név szerint megemlítve, ők is csoportosan érkeznek. De nem az egész emberiséget vagy a bűnösök csoportját szólítja

meg, hanem kifejezetten Izrael népéhez, Isten választott népéhez intézi szavait, s azon belül érezheti minden egyes személy megszólítottának magát. Isten embereként Izrael egész népét bírálja azért, mert letértek a szövetség útjáról.

Beszédének érezzük sürgető és fenyegető jellegét, amely hamarosan bekövetkező ítéletet és büntetést helyez kilátásba. És ez elől senki nem térhet ki annak hangoztatásával, hogy Ábrahám leszármazottja és Isten népéhez tartozik. Az ítélezés az egész népet fogja utolérni, s annak lesz a feladata, aki János után fog fellépni. Ő lesz az, aki már itt van, „szórolapátját már a kezé-

ben tartja, hogy megtisztítsa szérűjét: a búzát csűrőbe gyűjtse, a pelyvát meg oltthatatlan tűzben elégesse”. Nem a kollektív bűnösség gondolata jelenik meg ebben, nem arról van itt szó, hogy néhány személy bűne miatt az egész közösség felelősséggel tartozik, hanem az, hogy Isten az egész néptől, annak minden egyes tagjától várja a megújulást, a megtérést, és ennek hiányában a kilátásba helyezett büntetés mindenkit utol fog érni.

Ez a megújulás azt jelenti, hogy a választott népnek újra be kell vonulnia az ígéret földjére, mégpedig megtisztulva.

Az irgalmas Isten érintése

Az adventi időszak a mi számunkra is a megújulás a lelki megtisztulás ideje. Nem tisztíthatjuk meg önmagunkat, erre egyedül Isten képes.

Tőle kell kérnünk az újjászületést. A helyreállítás műve, amely által újra békében és szeretetben élünk Istennel, nem a mi erőfeszítésünk eredménye és nem a mi érdemünk, hanem Istené. Az ő csendes, türelmes, kitartó munkálkodása talán éppen a mi megtisztulásunkban mutatkozik meg leginkább. Engedjük, hogy az irgalmas Isten megérintse lelkünket az advent folyamán, hogy lelkileg újjászületve és az újjászületés örömeivel várjuk a Megváltó érkezését!

Örömmel a szívünkben

Mindenható és irgalmas Istenünk! A karácsony közeledtével fokozódó öröm és izgalom él szívünkben.

Olykor lassítani máskor siettetni szeretnénk az adventi napokat, mert néha úgy érezzük, hogy nem készültünk teljesen, máskor pedig annyira hiányzik már a te közelséged. Taníts minket őszinte bűnbánattal készülni a betlehemi Gyermekkel való találkozásra! Taníts minket türelmesen várakozni az ünnep örömére! Istenünk, köszönjük, hogy velünk vagy földi életünk éveiben, évtizedeiben, és köszönjük, hogy az örökkévalóságba hívsz minket. Irgalmad vezessen a te Fiadhoz, a betlehemi Gyermekhez!

Advent 3.
vasárnapja
Szo 3,14-18a
Fil 4,4-7
Lk 3,10-18

Hétfő
Ter 49,2,8-10
Mt 1,1-17

Kedd
Jer 23,5-8
Mt 1,18-24

Szerda
Bir 13,2-7. 24-25a
Lk 1,5-25

Csütörtök
Iz 7,10-14
Lk 1,26-38

Péntek
Én 2,8-14
Lk 1,39-45

Szombat
1Sám 1,24-28
Lk 1,46-56

Advent 4.
vasárnapja
Mik 5,1-4a
Zsid 10,5-10
Lk 1,39-45